

FETAL OVARYAN KİSTLERDE TAKİP VE TEDAVİ

T. KÜÇÜK, M.C. YENEN, M. DEDE, R. PABUÇCU, A. ERGÜN

GATA Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, ANKARA

Amaç: Bu sununun amacı fetal ovaryan kistlerde kist büyüklüğü ve karakterinin prognozla olan ilişkisini incelemektir.

Metod: 9 aylık süre içinde 4 gebelikte fetal ovaryan kist ultrasonografik olarak saptandı. Tanı konduğu zamandaki ortalama gestasyonal yaş 32,5 idi (30-34). Her 4 olguda da diyabetes mellitus gibi maternal ya da hipertiroidizm veya plasentomegali gibi fetal bir risk faktörü yoktu. Tüm kistler unilateraldi ve beraberlerinde başka bir fetal anomali saptanmadı. Tanı konduğu andaki ortalama kist çapı 6,1 mm (5,4-7,1) idi. Olguların tümü antenatal haftalık kontrollere çağrılmış ve doğumdan sonra da takip edilmiştir.

Bulgular: Başlangıçtaki kist çapları 5,4 mm ve 5,5 mm olan iki olguda haftalık takiplerde kistin büyümediği ve birinin postpartum 6ncı haftada diğerinin ise postpartum 8nci haftada spontan gerilediği izlenmiştir. Her iki olgu merkezimizde normal doğum yapmıştır. Başlangıçtaki kist çapı 7,1 mm olan bir olguda 2 haftalık takipte kistin her hafta ortalama 4 mm büyüdüğü izlenmiş ve iç ekojenitesinin değişerek kanama sonucu oluşan fibrini temsil eden hiperekojen bölgelerin ortaya çıktığı görülmüştür. Bu olgu oksitosin induksiyonu ile 36ncı gebelik haftasında vajinal doğum yapmış; doğumdan sonra neonatal cerrahi ile hemorajik over kisti ekstrepe edilmiştir. Başlangıçtaki kist çapı 6,6 mm olan bir olguda haftalık takiplerde kistin ortalama 5 mm büyüdüğü ve fetal abdomende gezeği izlendi. Başka bir merkezde doğum yapan olguya elektif sezaryen uygulandı. Postpartum dönemdeki neonatal cerrahide torsiyone overde kistektomi yapıldığı bildirildi.

Sonuç: Fetal ovaryan kistler genellikle 3ncü trimesterde ortaya çıkan izole anomalilerdir. Takiplerde kist çapının büyümesi ve iç ekusunun değişmesi komplike olacaklarının kuvvetli bir göstergesidir. Bu tür olgularda neonatal cerrahiyi ekarte etmek ve overi koruyabilmek için intrauterin dönemde iğne ile dekompresyon yapılması iyi bir yaklaşım gibi görünmektedir.

INFANTS WITH NEURAL TUBE DEFECTS: MATERNAL LYMPHOCYTE SUBPOPULATIONS DURING PREGNANCY

Fatma Nur Çakmak, Yahya Laleli, İsmail Dölen, Mîzriyyen Güneş,

Ömer Kandemir, Altan Yalçın, Ergun Karasığaçlı, Social Security Ankara Children's Hospital, Social Security Ankara Maternity Hospital, Düzen Laboratories, Hacettepe University, Ankara, TURKEY

The objective of this study is to test the hypothesis that if maternal lymphocyte subpopulation changes occur during intramterine period of pregnancies with neural tube defects (NTDs). We examined maternal peripheral blood lymphocytes of eight mothers of the babies with NTDs, and 25 pregnant women at the same gestational age were chosen as control group by flow cytometry. We found some changes in the cellular immunity of the mothers of the babies with NTDs. The CD4/CD8 ratios were lower than those of control mothers (0.61±0.29, 0.84±0.29, respectively), ($p=0.06$). This difference was related to the decreased percentage of CD4+ cells found in mothers of the NTD group (21.21±7.59, 26.39±5.71, respectively), ($p=0.07$); and also the percentages of the CD8+ cells were also found to be increased (37.37±6.93, 32.58±7.04, respectively), but it was not statistically significant ($p=0.10$). The pregnant women giving birth to babies with NTD may be more immunosuppressed than the women with normal pregnancies.